

[Indenrigsministeren]

op er blevet forelagt, som ikke er færdigforhandlet, og som derudover opgør virkningerne af en stor arbejdsmarkedsreform, som endnu er til forhandling i Folketinget, plus – for at det ikke skal være for lidt – en række sociale ændringer.

Derfor er der naturligvis en vis usikkerhed med hensyn til forslaget – ikke forstået på den måde, at vi ikke står inde for de beregninger, der er foretaget, men i forbindelse med, at dette jo bygger på de øvrige lovforslag, der er fremsat. Og i den udstrækning der sker væsentlige ændringer i dem, vil det naturligvis også påkalde sig opmærksomhed i forhold til dette forslag.

Jeg vil nærmest skildre det som en slags teknisk sammentællingsforslag i forhold til alt det, der er kommet af lovpakker fra regeringen her på det seneste. Vi har så lavet en sammentællingsstreg forneden, og det, der så er kommet til at stå i lovforslaget her, er resultatet af sammentællingen. Derfor kan det næsten ikke være anderledes end så utrolig teknisk indviklet, som der er tale om.

Der blev også stillet et enkelt spørgsmål om sygehusudligningen, og om det vil jeg godt sige til hr. Erik Larsen, at der er jo ikke tale om, at det er det samlede gamle sygehusudligningsforslag, der er indarbejdet her. Hvis vi taler om den økonomiske virkning, er det en tredjedel af det. Det vil sige, at vi nu med Amtsrådsforeningens accept, godkendelse eller anbefaling – man kan bruge det ord, man nu har temperament til – har afsluttet den puniske krig om sygehusudligningen. Vi har taget en del af det, og derefter har vi givet tilsagn om, at det spørgsmål betragter vi som endeligt afhandlet.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der jo i det samlede forslag er en lang række, lad mig kalde det op- og nedtrappingsordninger, der bevirker, at de steder rundt omkring i landet, hvor der er for markante udsving i den kommunale økonomi i forhold til den nuværende situation, slår virkningerne først igennem på lidt længere sigt.

Dermed mener jeg at vi har tilgodeset, at man i løbet af et par år kan få den fulde virkning af det, vi lægger op til her, og at vi samtidig sørger for, at der ikke på denne baggrund er anledning til at sætte de kommunale skatter op.

Det er selvfølgelig meget vigtigt her, hvor vi diskuterer skattereform, at vi indretter det, der så er sammentællingsforslaget, på en sådan måde, at det ikke giver anledning til, at man torpederer virkningerne af skattereformen ude omkring i kommunerne ved at sætte skatterne op. Det er også baggrunden for, at vi i virkeligheden har været meget imødekommende over for kommunerne, kan man sige, med hensyn til, at virkningerne først kommer gradvis.

Så blev der stillet et spørgsmål til mig om, hvorfor vi først til september kan komme med den endelige udmelding til kommunerne. Det er rigtigt, at det er senere, end det plejer at være – det plejer at være pr. 1. juli – men vi vil være i stand til at give en foreløbig melding om det den 1. juli, mens vi ikke tør love, at den endelige, bindende melding kommer før den 1. september. Med de helt ekstraordinære vilkår, vi arbejder under i øjeblikket med de mange store reformer, mener jeg at det må kunne være ikke blot tilgiveligt, men faktisk også forståeligt.

Endelig var der et spørgsmål om, hvor langt vi er i forhandlingerne med kommunerne og amtskommunerne. Jeg vil godt sige, at vi er kommet meget langt i forhandlingerne, og at jeg forventer, at vi i løbet af ganske kort tid – og det vil sige i hvert fald omkring det tidspunkt, hvor der er delegeretmøde i Kommunernes Landsforening – kan være så langt, at vi ser en endelig tegning.

Men eftersom forhandlingerne ikke er afsluttet, tror jeg, at alle, der har deltaget i den slags, ved, at man skal være lidt varsom med at være for forhåbningsfuld og sætte en for præcis dato på det. Så det, jeg skal indskrænke mig til, er at hilse og sige, at det faktisk går ret godt.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Ministerens sidste bemærkning, om forhandlingerne med de kommunale organisationer, får mig til at spørge, om det betyder, at det, ministeren her siger, også er udtryk for, at de forhandlinger om skattereformen, som angiveligt finder sted i disse dage, er rene skinforhandlinger. For hvis de er det, hvis man er så langt, som ministeren siger, kan det da umuligt lade sig gøre at ændre et komma i skattereformen, for det må jo foregå på det grundlag, som regeringen har forelagt. Det må jo være det